

پاسخ مرگ آرین، قصاص نیست!

شکنجه و مرگ فجیع آرین گلشنی، بیحقوقی گسترده کودکان و نقش قوانین و سنت های عتیق و غیرانسانی اسلام در زندگی کودکان در ایران را به موضوع روز جامعه و خبرگزاری ها تبدیل کرده است.

این بار مراسم محاکمه پدر، برادر، و مادر غیر بیولوژیک، آرین در دادگاه جمهوری اسلامی بر دامنه و داغی مباحثات مربوط به وضعیت کودکان، و حقوق و ارزش جان انسان، در ایران افزود. به گزارش روزنامه همشهری مورخه ۲۹ ام آبان و اول آذر ۷۶، ناهید نجیب پور، مادر آرین، به خونبهای مرگ او تقاضای مجازات متهمین را کرده است. مجازاتی که در سنت و قانون جمهوری اسلامی شکل "قصاص" بخود می گیرد. غم و درد جانکاه از دست رفتن آرین خردسال، شاید بتواند این تقاضای این مادر رنج دیده را تا حدودی قابل فهم، و نه قابل قبول، کند. اما وقتی "قصاص"، و درخواست کشتن انسانهای دیگر به این بهانه، از جانب یک وکیل هم مطرح می شود و بیشتر از آن، برای اصلاح قوانین مربوط به کودکان از اسلام و مجتهدان سفیه اش هم درخواست کمک می شود، دیگر مساله پا را از حدود فهم یک تراژدی انسانی فراتر می گذارد و به یک نگرش سیاسی و اجتماعی گره می خورد.

شیرین عبادی، نه فقط وکیل مادر آرین، بلکه از مدافعین "حقوق کودک" در ایران است. این بر اهمیت و پیچیدگی مساله می افزاید. وی در این دادگاه برای کیفر دادن عاملین مرگ آرین، و همچنین برای واکسینه کردن جامعه در برابر این نوع اتفاقات، خواست تا متهمین به "قصاص" محکوم شوند.

اولا، قانون "قصاص"، همان قانون "چشم در مقابل چشم" دوران بربریت، نشانه بی حقوقی و بی ارزشی مطلق انسان در اسلام و ظرفیت بالای وحشیگری در این مذهب است و فقط به تنزل بیشتر حرمت انسانی و قتل و جنایت گسترده تر میدان می دهد. در یک جامعه انسانی، همه قوانین مربوط به انهدام و نیستی انسان باید از ریشه برکنده شود. جامعه فقط با حفظ و بسط ارزش های انسانی و آموزش این ارزش هاست که واکسینه می شود. دوما، منشاء و منبع کودک آزاری و بی حقوقی کودک، خود اسلام و جمهوری اسلامی است. برای حتی ذره ای اصلاح در قوانین مربوط به کودک، این فشار اعتراضات توده مردم است که لازم می شود و نه "دست استعانت بسوی مجتهدان اسلام" دراز کردن و "طلب فتوا" از آنان!

اسلام و قوانین و سنت های کودک آزار آن، نفس کودکان ما را گرفته و راه زندگی شاد و سالم آنها را مسدود کرده است. طبعاً بر هر ذره تلاش برای بهبود وضعیت کودکان باید ارزش قائل شد. اما هیچگاه نباید فراموش کرد که برخورداری جامعه و کودکان آن از حقوق انسانی و مدرن و برسمیت شناخته شده بین المللی فقط در گرو کوتاه کردن دست مذهب و دولت مذهبی از زندگی کودکان و کل جامعه انسانی در ایران است.

سوسن بهار

۲۳ نوامبر ۹۷